Ees otsas on tal rinna al kaks oime, ja temma suur händ on tal taggumisseks oimeks. Nemmad on nelja tougu, ehk nelja suggused ja neid tunnukse nende hambust; sest monne toul on hammad suus, ja monne toul ei olle.

Krõõnlandi wallaskalla on se keige surem kalla siin ma peäl. Temmal ei olle hammid, agga temmal on nende assemel nisuggused kõwwerad louad, kui härja sarwed; need on tal peältse loua-lu sees. Ennemuiste olid naad 120 jalga pikad, 50 jalga ümberringi jämmedad, ning 100,000 naela rasked. Agga nüüd on rahwas wägga paks, ja need kallad sawad igga aasta palso ärra tappetud, sepärrast ei sa nemmad nüüd mitte ennam sest pikkussest leitud, waid sawad nüüd agga ni pikad kätte, mis 50 — 80 jallast sadik on.

Pea on temmal wägga suur, nenda et ta pool kehha keik peaks on, agga silmad ei olle suremad kui härja silmad. Silma laud on temmal nenda kui keige mu ellajattel, et ta woib omma silmad kinni pigistada, ja laiale aiada. Kõrwo ei olle temmal kül mitte nenda kui mu ellajattel pea külgis, agga ommeti on temmal kõrwakuulminne selge, ja kõrwa augud pea sees nendasammo kui keige lomadel.

Need kõwwerad louad, kellest jubba olen nimmetanud, on need, mis jubba ennegi meie maal kuulda ja nähha on, ja kedda meie ka **türakalla-** ning **wallaskalla-luuks** nimmetame, ja kellega sawad ka karbid ömmeldud, ja muud nisuggused tõõd tehtud. Needsinnatsed louad on temmal nenda kui kirriko tornis orreli-keled illuste kõrwo säetud, suremad kespaikas, pissemad äres. Need keige suremad louad on kakskümmend jalga pikad. Kui üks hea suur kalla kätte saiase, selle louad kaluwad siis 800 ja wahhest ka 1000 naela. Neid lougo on tal 700;

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1819, lk. 17